

Natya Shastra Chapter 22

——
नाट्यशास्त्रम् अध्यायः २२

——
Document Information

Text title : naaTyashaastra adhyaaya 22

File name : natya22.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : October 6, 2001

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 22

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः २२

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ।

सामान्याभिनयो नाम ज्ञेयो वाग्ज्गसत्त्वजः ।

तत्र कार्यः प्रयत्नस्तु नाट्यं सत्त्वे प्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥

सत्त्वातिरिक्तोऽभिनयो ज्येष्ठ इत्यभिधीयते ।

सप्तसत्त्वो भवेन्मध्यः सत्त्वहीनोऽधमः स्मृतः ॥ २ ॥

अव्यक्तरूपं सत्त्वं छि विज्ञेयं भावसंश्रयम् ।

यथास्थानरसोपेतं रोमाञ्च्यास्त्रादिभिर्गुणैः ॥ ३ ॥

अलङ्कारास्तु नाट्यज्ञैर्ज्ञेया भावरसाश्रयाः ।

यौवनेऽल्पयुक्तः स्त्रीणां विकारा वक्त्रगात्रजाः ॥ ४ ॥

आदौ त्रयोऽज्गसत्त्वेषां दश स्वाभाविकाः परे ।

अयत्नजाः पुनः सप्त रसभावोपबृंहिताः ॥ ५ ॥

दृढात्मकं भवेत्सत्त्वं सत्त्वाद्भावः समुत्थितः ।

भावात्समुत्थितो भावो भावाद्भेदा समुत्थिता ॥ ६ ॥

भेदा भावश्च भावश्च परस्परसमुत्थिताः ।

सत्त्वभेदे भवन्त्येते शरीरे प्रकृतिस्थिताः ॥ ७ ॥

वाग्ज्गामुभरागैश्च सत्त्वेनाभिनयेन य ।

कवेरन्तर्गतं भावं भावयन्भाव उच्यते ॥ ८ ॥

[भावस्यातिरिक्तं सत्त्वं व्यतिरिक्तं स्वयोनिसु ।

नैकावस्थान्तरकृतं भावं तमिह निर्दिशेत् ॥ ९ ॥

तत्राक्षिभूविकारादयः शङ्काराकारसूचकः ।

सग्रीवारेयको ज्ञेयो ङावः स्थितसमुत्थितः ॥ १० ॥
यो वै ङावः स अवेषा शृङ्गा२२ससंभवा ।
समाभ्याता बुधैर्द्वेला ललिताभिनयात्मिका ॥ ११ ॥
लीला विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः डिलिडिञ्चितम् ।
मोट्टाथितं कुट्टिमितं भिब्बोको ललितं तथा ॥ १२ ॥
विद्धृतं येति विज्ञेया दश स्त्रीणां स्वभावजाः ।
पुनरेषां स्वरूपाणि प्रवक्ष्यामि पृथक्पृथक् ॥ १३ ॥
वाग्ङ्गालङ्कारैः शिष्टैः प्रीतिप्रयोजितैर्मधुरैः ।
छञ्जनस्यानुकृतिर्लीला ज्ञेया प्रयोगज्ञैः ॥ १४ ॥
स्थानासनगमनानां उस्तभूनेत्रकर्मणां यैव ।
उत्पद्यते विशेषो यः श्लिष्टः स तु विलासः स्यात् ॥ १५ ॥
माव्याख्यादनभूषणं विलेपनानामनादरन्यासः ।
स्वल्पोऽपि परां शोभां जनयति यस्मात्तु विच्छितिः ॥ १६ ॥
विविधानामर्थानां वाग्ङ्गाढार्यसत्त्वानाम् ।
मदरागलर्षजनितो व्यत्यासो विभ्रमो ज्ञेयः ॥ १७ ॥
स्मितरुदितलसितभयलर्षगर्वदुःप्रश्रमाभिलाषाणाम् ।
सङ्करकरणां लर्षादसकृत् डिलिडिञ्चितं ज्ञेयम् ॥ १८ ॥
छञ्जनस्य कथायां लीलाडेलालिदृशने वापि ।
तद्भावभावनाकृतमुक्तं मोट्टाथितं नाम ॥ १९ ॥
केशस्तनधरादिग्रलणालतिलर्षसंभ्रमोत्पन्नम् ।
कुट्टमितं विज्ञेयं सुभ्रमपि दुःप्रोपयारेण ॥ २० ॥ ।
छञ्जानां भावानां प्राभावभिमानगर्वसंभ्रुतः ।
स्त्रीणामनादरकृतो भिब्बोको नाम विज्ञेयः ॥ २१ ॥
उस्तपादाङ्गविन्यासो भूनेत्रोष्ठप्रयोजितः ।
सौकुमार्याद्भवेद्यस्तु ललितं तत्रकीर्तितम् ॥ २२ ॥
[करयराणाङ्गन्यासः सभूनेत्रोष्ठसम्प्रयुक्तस्तु ।
सुकुमारविधानेन स्त्रीभिर्उरितीर्दं स्मृतं ललितम्] ॥ २३ ॥

वाङ्मयानां प्रीतियुक्तानां प्रामाणां यदभाषणम् ।
 व्याजात्स्वभावतो वापि विद्वृतं नाम तद्भवेत् ॥ २४ ॥
 [प्रामाणामपि वयसां डियते यदभाषणं द्विधा स्त्रीभिः ।
 व्याजात्स्वभावतो वाप्येतत्समुदाहृतं विद्वृतम्] ॥ २५ ॥
 शोभा कान्तिश्च दीप्तिश्च तथा माधुर्यमेव य ।
 धैर्यं प्रागल्भ्यमौदार्यमित्येते स्युरयत्नजाः ॥ २६ ॥
 रुपयौवनलावण्यैरुपभोगोपभृङ्गितैः ।
 अलङ्कृतमङ्गानां शोभेति परिकीर्तिता ॥ २७ ॥
 विज्ञेया य तथा कान्तिः शोभैवापूर्वमन्मथा ।
 कान्तिरेवातिविस्तीर्णा दीप्तिरित्यभिधीयते ॥ २८ ॥
 सर्वावस्थाविशेषेषु दीप्तेषु ललितेषु य ।
 अनुल्बणत्वं येष्टया माधुर्यमिति संज्ञितम् ॥ २९ ॥
 यापलेनानुपडता सर्वार्थेष्वविकथना ।
 स्वाभाविकी चित्तवृत्तिर्धैर्यमित्यभिधीयते ॥ ३० ॥
 प्रयोगनिस्साध्वसता प्रागल्भ्यं समुदाहृतम् ।
 औदार्यं प्रश्रयः प्रोक्तः सर्वावस्थानुगो बुधैः ॥ ३१ ॥
 सुकुमारं भवन्त्येते प्रयोगे ललिताम्बिके ।
 विलासललिते हित्वा दीप्तेऽध्येते भवन्ति हि ॥ ३२ ॥
 शोभा विलासो माधुर्यं स्वैर्यं गाम्भीर्यमेव य ।
 ललितौदार्यतेजासि सत्त्वभेदास्तु पौरुषाः ॥ ३३ ॥
 दक्ष्यं शौर्यमथोत्साहो नीयार्थेषु जुगुप्सुनम् ।
 उत्तमैश्च गुणैः स्पर्धा यतः शोभेति सा स्मृता ॥ ३४ ॥
 धीरसंयारिणी दृष्टिर्गतिर्गोवृषभाञ्चिता ।
 स्मितपूर्वमथावापो विलास एति कीर्तितः ॥ ३५ ॥
 अब्यासल्लरणानां तु श्लिष्टत्वं यत्र जायते ।
 मडत्स्वपि विकारेषु तन्माधुर्यमिति स्मृतम् ॥ ३६ ॥
 धर्ममार्थकामसंयुक्ताच्छुभाशुभसमुत्थितात् ।
 व्यवसायाद्यलनं स्वैर्यमित्यभिसंज्ञितम् ॥ ३७ ॥

यस्य प्रभावादाकारा लर्षकोधभयादिषु ।
 भावेषु नोपलक्ष्यन्ते तद्गाम्भीर्यमिति स्मृतम् ॥ ३८ ॥
 अबुद्धिपूर्वकं यत्तु निर्विकारस्वभाजम् ।
 शृङ्गाराकारयेष्टत्वं ललितं तद्गुदाङ्गतम् ॥ ३९ ॥
 दानमभ्युपपत्तिश्च तथा य प्रियभाषणम् ।
 स्वजने य परे वापि तदौदार्यं प्रकीर्तितम् ॥ ४० ॥
 अधिक्षेपावमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् ।
 प्राणत्यायेऽप्यसंखनं तत्तेजः समुदाङ्गतम् ॥ ४१ ॥
 सत्त्वजोऽभिनयोः पूर्वं मया प्रोक्तम्यो द्विजोत्तमाः ।
 शारीरं चाभ्याभिनयं व्याभ्यास्याभ्यनुपूर्वशः ॥ ४२ ॥
 षडात्मकस्तु शारीरो वाक्यं सूयाङ्कुरस्तथा ।
 शाभा नाट्यायितं यैव निवृत्त्यङ्कुर एव य ॥ ४३ ॥
 नानारसार्थयुक्तैर्वृत्तनिभ-धैः कृतः सयूर्णपदैः ।
 प्राकृतसंस्कृतपाठो वाक्याभिनयो बुधैर्ज्ञेयः ॥ ४४ ॥
 वाक्यर्थो वाक्यं वा सत्त्वाङ्गैः सूच्यते यदा पूर्वम् ।
 पश्चाद्वाक्याभिनयः सूच्येत्यभिसंज्ञिता सा तु ॥ ४५ ॥
 लृद्यस्थो निर्वचनैरङ्गाभिनयः कृतो निपुणसाध्यः ।
 सूच्यैवोत्पत्ति-कृतो विज्ञेयस्त्वङ्कुराभिनयः ॥ ४६ ॥
 यत्तु शिरोमुभजङ्घोरुपाणिपादैर्यथाङ्गं क्रियते ।
 शाभादर्शनमार्गः शाभाभिनयः स विज्ञेयः ॥ ४७ ॥
 नाट्यायितमुपचारैर्यः क्रियतेऽभिनयसूचया नाट्ये ।
 कालप्रकर्षलेतोः प्रवेशकैः संगमो यावत् ॥ ४८ ॥
 स्थाने ध्रुवास्वभिनयो यः क्रियते लर्षशोकोषाद्यैः ।
 भावरससम्प्रयुक्तैर्ज्ञेयं नाट्यायितं तदपि ॥ ४९ ॥
 यत्रान्योक्तं वाक्यं सूयाभिनयेन योजयेदन्यः ।
 तत्संभन्धार्यकथं भवेन्निवृत्त्यङ्कुरः सोऽथ ॥ ५० ॥
 अन्तेषां तु भवेन्मार्गो यथाभावरसान्वितः ।

काव्यवस्तुषु निर्दिष्टो द्वादशाभिनयात्मकः ॥ ५१ ॥

आलापश्च प्रलापश्च विलापः स्यात्तथैव च ।

अनुलापोऽथ संलापस्त्वपलापस्तथैव च ॥ ५२ ॥

सन्देशाश्चातिदेशश्च निर्देशः स्यात्तथापरः ।

उपदेशोऽपदेशश्च व्यपदेशश्च कीर्तितः ॥ ५३ ॥

आभाषणं तु यद्वाक्यमालापो नाम स स्मृतः ।

अनर्थकं वयो यत्तु प्रलापः स तु कीर्तितः ॥ ५४ ॥

करुणाप्रभवो यस्तु विलापः स तु कीर्तितः ।

भङ्गशोऽभिहितं वाक्यमनुलाप इति स्मृतः ॥ ५५ ॥

उक्तिप्रत्युक्तिसंयुक्तः संलाप इति कीर्तितः ।

पूर्वोक्तस्यान्यथावादो ष्यपलाप इति स्मृतः ॥ ५६ ॥

तद्विदं वचनं ब्रूहीत्येष सन्देश उच्यते ।

यत्त्वयोक्तं मयोक्तं तत्सोऽतिदेश इति स्मृतः ॥ ५७ ॥

स श्लेषोऽलं ब्रवीमीति निर्देश इति कीर्तितः ।

व्याजान्तरेण कथनं व्यपदेश इत्युच्यते ॥ ५८ ॥

इदं कुरु गृह्णाणेति ष्युपदेशः प्रकीर्तितः ।

अन्यार्थकथनं यत् स्यात् सोऽपदेशः प्रकीर्तितः ॥ ५९ ॥

अते मार्गास्तु विज्ञेयाः सर्वाभिनयथोजकाः ।

सप्तप्रकारमेतेषां पुनर्वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ ६० ॥

प्रत्यक्षश्च परोक्षश्च तथा कालकृतास्त्रयः ।

आत्मस्थश्च परस्थश्च प्रकाराः सप्त अत्र तु ॥ ६१ ॥

श्लेषा ब्रवीमि नालं भो वदामीति यद्द्रव्यः ।

प्रत्यक्षश्च परोक्षश्च वर्तमानश्च तद्भवेत् ॥ ६२ ॥

अलं करोमि गच्छामि वदामि वचनं तव ।

आत्मस्थो वर्तमानश्च प्रत्यक्षश्चैव स स्मृतः ॥ ६३ ॥

करिष्यामि गमिष्यामि वदिष्यामीति यद्द्रव्यः ।

आत्मस्थश्च परोक्षश्च भविष्यत्काल अत्र य ॥ ६४ ॥

उता जिता य भग्नाश्च मया सर्वे द्विषद्गणाः ।
 आत्मस्थश्च परोक्षश्च वृत्तकालश्च स स्मृतः ॥ ६५ ॥
 [त्वया उत जिताश्चेति यो वदन्नाट्यकर्मणि ।
 परोक्षश्च परस्थश्च वृत्तकालस्तथैव य ॥ ६६ ॥
 ओष भ्रवीमि कुरुते गच्छतीत्यादि यद्भयः ।
 परस्थो वर्तमानश्च (प्रत्यक्षश्च) भवेत्तथा ॥ ६७ ॥
 स गच्छति करोतीति वचनं यद्दृताद्धृतम् ।
 परस्थं वर्तमानं य परोक्षं यैव तद्भवेत् ॥ ६८ ॥
 करिष्यन्ति गमिष्यन्ति वदिष्यन्तीति यद्भयः ।
 परस्थमेष्यत्कालं य परोक्षं यैव तद्भवेत् ॥ ६९ ॥
 उस्तमन्तरतः कृत्वा यद्ददन्नाट्यकर्मणि ।
 आत्मस्थं हृदयस्थं य परोक्षं यैव तन्मतम् ॥ ७० ॥
 परेषामात्मनश्चैव कालस्य य विशेषणात् ।
 सामप्रकारस्यास्यैव भेदा ज्ञेया अनेकधा ॥ ७१ ॥
 अत्रे प्रयोगा विज्ञेया मार्गाभिनययोजिताः ।
 अत्रेष्पिड विनिष्पन्नो विविधोऽभिनयो भवेत् ॥ ७२ ॥
 शिरो उस्तकटीवक्षोज्ज्वोरुकरणेषु तु ।
 सामः कर्मविभागो यः सामान्याभिनयस्तु सः ॥ ७३ ॥
 ललितैर्दस्तसंयारस्तथा मृद्गुगयेष्टितैः ।
 अभिनेयस्तु नाट्यज्ञै रसभावसमन्वितैः ॥ ७४ ॥
 अनुद्धतमसंभ्रान्तमनाविद्धाङ्गयेष्टितम् ।
 लयतालकलापातप्रमाणांनियतात्मकम् ॥ ७५ ॥
 सुविभक्तपदावापमनिष्ठुरमकाडलम् ।
 यदीदृशं भवेन्नाट्यं ज्ञेयमाभ्यन्तरं तु तत् ॥ ७६ ॥
 अत्रेव विपर्यस्तं स्वस्थन्गतिर्येष्टितम् ।
 अनिबद्धगीतवाद्यं नाट्यं बाह्यमिति स्मृतम् ॥ ७७ ॥
 लक्षाणाभ्यन्तरत्वाद्धि तदाभ्यन्तरमिष्यते ।
 शास्त्रबाह्यं भवेद्यत्तु तद्बाह्यमिति भाष्यते ॥ ७८ ॥

अनेन लक्ष्यते यस्मात् प्रयोगः कर्म यैव हि ।
 तस्माल्लक्षणमेतद्धि नाट्येऽस्मिन् सम्प्रयोजितम् ॥ ७९ ॥
 अनाचार्योषिता ये य ये य शास्त्रबलिष्कृताः ।
 बाह्यं प्रयुञ्जते ते तु अज्ञात्वाचार्यकीं क्रियाम् ॥ ८० ॥
 शब्दं स्पर्शं यं रूपं यं रसं गन्धं तथैव य ।
 षण्द्रयानींशुन्द्रियार्थाश्च भावैरभिनयेद्बुधः ॥ ८१ ॥
 कृत्वा सायीकृतां दृष्टिं शिरः पार्श्वनतं तथा ।
 तर्जनीं कण्ठिशे यं बुधः शब्दं विनिर्दिशेत् ॥ ८२ ॥
 किञ्चिदाकुञ्चिते नेत्रे कृत्वा भ्रूक्षेपमेव य ।
 तथांसगण्डयोः स्पर्शात् स्पर्शमेवं विनिर्दिशेत् ॥ ८३ ॥
 कृत्वा पताकौ मूर्धस्थौ किञ्चित्प्रयलिताननः ।
 निर्वर्णयन्त्या दृष्ट्या यं रूपं त्वभिनयेद् बुधः ॥ ८४ ॥
 किञ्चिदाकुञ्चिते नेत्रे कृत्वोत्कुल्लां यं नासिकाम् ।
 ओकोऽथ्वासेन येष्टौ तु रसगन्धौ विनिर्दिशेत् ॥ ८५ ॥
 पञ्चानामिन्द्रियार्थानां भावा ल्येतेऽनुभाविनः ।
 श्रोत्रत्वङ्नेत्रजिह्वानां घ्राणस्थं यं तथैव हि ॥ ८६ ॥
 षण्द्रियार्थाः समनसो भवन्ति ल्यनुभाविनः ।
 न वेत्ति ल्यमनाः किञ्चिद्विषयं पञ्चधागतम् ॥ ८७ ॥
 मनसस्त्रिविधो भावो विज्ञेयोऽभिनये बुधैः ।
 षष्ठस्तथा ल्यनिष्टश्च मध्यस्थश्च तथैव हि ॥ ८८ ॥
 प्रह्लादनेन गात्रस्य तथा पुलकितेन य ।
 वदनस्य विक्रान्तेन कुर्याद्विष्टनिदर्शनम् ॥ ८९ ॥
 षष्ठे शब्दे तथा रूपे स्पर्शो गन्धे तथा रसे ।
 षण्द्रयैर्मनसा प्राप्तेः सौभुष्यं सम्प्रदर्शयेत् ॥ ९० ॥
 परावृत्तेन शिरसा नेत्रनासाविकर्षणैः ।
 यक्षुषश्चाप्रदानेन ल्यनिष्टमभिनर्दिशेत् ॥ ९१ ॥
 नातिवृष्टेन मनसा न यात्यर्थजुगुप्सया ।

मध्यस्थनैव भावेन मध्यस्थमभिनिर्दिशेत् ॥ ९२ ॥
 तेनेदं तस्य वापीदं स अेवं प्रकरोति वा ।
 परोक्षाभिनयो यस्तु मध्यस्थ इति स स्मृतः ॥ ९३ ॥
 आत्मानुभावी योऽर्थः स्थादात्मस्थ इति स स्मृतः ।
 परार्थवर्णना यत्र परस्थः स तु संज्ञितः ॥ ९४ ॥
 प्रायेण सर्वभावानां कामान्निष्पत्तिरिच्छते ।
 स येच्छागुणसम्पन्नो बहुधा परिकल्पितः ॥ ९५ ॥
 धर्मकामोऽर्थकामश्च मोक्षकामस्तथैव य ।
 स्त्रीपुंसयोस्तु योगो यः स तु काम इति स्मृतः ॥ ९६ ॥
 सर्वस्यैव हि लोकस्य सुभद्रुःपनिर्भर्तृणः ।
 भूयिष्ठं दृष्यते कामः स सुभं व्यसनेष्वपि ॥ ९७ ॥
 यः स्त्रीपुरुषसंयोगो रतिसंभोगकारकः ।
 स शृङ्गार इति ज्ञेय उपचारकृतः शुभः ॥ ९८ ॥
 भूयिष्ठमेव लोकोऽयं सुभमिच्छति सर्वदा ।
 सुभस्य हि स्त्रियो मूलं नाना शीलाश्चा ताः पुनः ॥ ९९ ॥
 देवदानवगन्धर्वरक्षोनागपतत्रिणाम् ।
 पिशाचयक्षव्यालानां नरवानरलस्तिनाम् ॥ १०० ॥
 मृगमीनोद्भ्रमकरभरसूकरवाजिनाम् ।
 मडीषाजगवादीनां तुल्यशीलाः स्त्रियः स्मृताः ॥ १०१ ॥
 स्निग्धैरङ्गैरुपाङ्गैश्च स्थिरा मन्दनिमेषिणि ।
 अरोगा दीप्त्युपेता य दानसत्त्वार्जवान्विता ॥ १०२ ॥
 अल्पस्वेदा समरता स्वल्पभुक् सुरतप्रिया ।
 गन्धपुष्परता लृधा देवशीलाङ्गना स्मृता ॥ १०३ ॥
 अधर्मशाढ्याभिरता स्थिरकोधातिनिष्ठुरा ।
 मद्यमांसप्रिअया नित्यं कोपना यातिमानिनी ॥ १०४ ॥
 यपला यातिलुब्धा य परुषा कलहप्रिया ।
 ईर्ष्याशीला यलस्नेहा यासुरं शीलमाश्रिता ॥ १०५ ॥

क्रीडापरा चारुनेत्रा नभदन्तैः सुपुष्पितैः ।
 स्वऽङ्गी य स्थिरभाषी य मन्दापत्या रतिप्रिया ॥ १०६ ॥
 गीते वाद्ये य नृत्ते य रता लुष्टा भृशवती ।
 गन्धर्वसत्त्वा विज्ञेया स्निग्धत्वक्केशलोचना ॥ १०७ ॥
 भृङ्गव्यायतसर्वाङ्गी रक्तविस्तीर्णलोचना ।
 भररोमा दिवास्वप्नरितात्युच्यभाषिणी ॥ १०८ ॥
 नभदन्तक्षतकरी क्रोधेष्वाङ्गलप्रिया ।
 निशाविडारशीला य राक्षसं शीलमाश्रिता ॥ १०९ ॥
 तीक्ष्णनासाग्रदशना सुतनुस्ताम्रलोचना ।
 नीलोत्पलसवर्णा य स्वप्नशीलाऽतिकोपना ॥ ११० ॥
 तिर्यग्गतिश्चलारम्भा बहुश्लासतिमानिनी ।
 गन्धमाल्यासवरतानागसत्त्वाऽङ्गना स्मृता ॥ १११ ॥
 अत्यन्तव्यावृतास्या य तीक्ष्णशीला सरित्प्रिया ।
 सुरासवक्षीररता बह्वपत्या कृलप्रिया ॥ ११२ ॥
 नित्यं श्वसनशीलाय तथोद्यानवनप्रिया ।
 यपला बहुवाङ्गीश्या शाकुनं सत्त्वमाश्रिता ॥ ११३ ॥
 उनाधिकऽङ्गुलिकरा रात्रौ निष्ठुटयारिणि ।
 बालोद्वेजनशीला य पिशुना क्लिष्टभाषिणि ॥ ११४ ॥
 सुरते कुत्सितायारा रोमशाङ्गी मडास्वना ।
 पिशाचसत्त्वा विज्ञेया मधमांसबलिप्रिया ॥ ११५ ॥
 स्वप्नप्रस्वेदनाङ्गी य स्थिरशय्यासनप्रिया ।
 मेधाविनी बुद्धिमती मद्यगन्धामिषप्रिया ॥ ११६ ॥
 शिरदृष्टेषु उर्ध्वं य कृतज्ञत्वाद्गुणैति सा ।
 अदीर्घशायिनी यैव यक्षशीलाऽङ्गना स्मृता ॥ ११७ ॥
 तुल्यमानावमाना या परुषत्वक् परस्वरा ।
 शठानृतोद्धतकथा व्यालसत्त्वा य पिङ्गङ्क ॥ ११८ ॥
 विभक्ताङ्गी कृतज्ञा य गुरुदेवद्विजप्रिया ।
 धर्मकामार्थनिरता ल्यलङ्कारविवर्जिता ।

सुदृत्प्रिया सुशीला य मानुषं सत्वमाश्रिता ॥ १२० ॥
संछताल्पतनुर्दृष्टा पिङ्गरोमा छलप्रिया ।
प्रगल्भा यपला तीक्ष्णा वृक्षारामवनप्रिया ॥ १२१ ॥
स्वल्पमध्युपकारं तु नित्यं या बहुमन्यते ।
प्रसह्यरतिशीला य वानरं सत्वमाश्रिता ॥ १२२ ॥
महाडनुललाटा य शरीरोपयथान्विता ।
पिङ्गाक्षी रोमशाङ्गी य गन्धमाल्यासवप्रिया ॥ १२३ ॥
कोपना स्थिरचित्ता य जलोद्यानवनप्रिया ।
मधुराभिरता यैव उस्तिस्त्वा प्रकीर्तिता ॥ १२४ ॥
स्वल्पोदरी भग्नासा तनुजुद्धा वनप्रिया ।
थलवीस्तीर्णनयना यपला शीघ्रगामिनी ॥ १२५ ॥
द्विवात्रासपरा नित्यं गीतवाधरतिप्रिया ।
निवासस्थिरचित्ता य मृगसत्त्वा प्रकीर्तिता ॥ १२६ ॥
दीर्घपीनोन्नतोरस्का थला नातिनिमेषिणी ।
बहुभृत्या बहुसुता मत्स्यसत्त्वा जलप्रिया ॥ १२७ ॥
लम्बोष्ठी स्वेदबहुला किञ्चिद्विकटगामिनी ।
कृशोदरी पुष्पकूलवलाभकटुप्रिया ॥ १२८ ॥
उद्धन्धकटिपार्श्वा य भरनिष्ठुरभाषिणी ।
अत्युन्नतकटीग्रीवा उष्ट्रसत्त्वाऽटवीप्रिया ॥ १२९ ॥
स्थूलशीर्षाञ्चितग्रीवा दारितास्या मडस्वना ।
ज्ञेया मकरसत्त्वा य कूरा मत्स्यगुणैर्युता ॥ १३० ॥
स्थूलजिह्वोष्ठदशना रुक्षत्वक्कुटुभाषिणी ।
रतियुद्धकरी धृष्टा नभदन्तक्षतप्रिया ॥ १३१ ॥
सपत्नीद्वेषिणी दक्षा थपला शीघ्रगामिनी ।
सरोगा बह्वपत्या य भरसत्त्वा प्रकीर्तिता ॥ १३२ ॥
दीर्घपृष्ठोदरमुभी रोमशाली बलान्विता ।
सुसंक्षिप्तललाटा य कन्दमूलकूलप्रिया ॥ १३३ ॥

कृष्णा दंष्ट्रोत्कटमुष्णी दुस्वोदरशिरोरुडा ।
 डीनायारा बह्वपत्या सौकरं सत्वमाश्रिता ॥ १३४ ॥
 स्थिरा विभक्तपार्श्वोरुकटीपृष्ठशिरोधरा ।
 सुभगा दानशीला य ऋजुस्थूलशिरोरुडा ॥ १३५ ॥
 कृशा यञ्चलचित्ता य स्निग्धवाक्रीघ्नामिनी ।
 कामक्रोधपरा यैव उयसत्त्वाङ्गना स्मृता ॥ १३६ ॥
 स्थूलपृष्ठाक्षिदशना तनुपार्श्वोदरा स्थिरा ।
 उरिरोमाञ्चिता रौद्री लोकद्विष्टा रतिप्रिया ॥ १३७ ॥ ।
 किञ्चिद्दुःखतवङ्गना य जलकीडावनप्रिया ।
 भृङ्गललाटा सुश्रोणी मालिषं सत्वमाश्रिता ॥ १३८ ॥
 कृशा तनुभुजोरस्का निष्टब्धस्थिरलोचना ।
 संक्षिप्तपाणिपादा य सूक्ष्मरोमसमायिता ॥ १३९ ॥
 भयशीला जलोद्विग्ना बह्वपत्या वनप्रिया ।
 यञ्चला शीघ्रगमना उयजसत्त्वाङ्गना स्मृता ॥ १४० ॥
 उद्ध्वगान्नयना विजृम्भणपरायणा ।
 दीर्घाल्पवदना स्वल्पपाणिपादविभूषिता ॥ १४१ ॥
 उच्च्यःस्वना स्वल्पनिद्रा क्रोधना सुकृतप्रिया ।
 डीनायारा कृतज्ञा य श्वशीला परिडीर्तिता ॥ १४२ ॥
 पृथुपीनूत्रतश्रोणी तनुजङ्घा सुदृष्टिप्रिया ।
 संक्षिप्तपाणिपादा य दृढारम्भा प्रजाडिता ॥ १४३ ॥
 पितृद्वैवार्यनरता सत्यशौचगुरुप्रिया ।
 स्थिरा परिक्लेशसडा गवां सत्त्वं समाश्रिता ॥ १४४ ॥
 नानाशीलाः स्त्रियो ज्ञेयाः स्वं स्वं सत्त्वं समाश्रिताः ।
 विज्ञाय य यथासत्त्वमुपसेवेत ताः पुनः ॥ १४५ ॥
 उपयारो यथासत्त्वं स्त्रीणामल्पोऽपि उर्षदः ।
 मडानध्यन्थथायुक्तो नैव तुष्टिकरो भवेत् ॥ १४६ ॥
 यथा सम्प्रथितावास्या रतिः सम्पुण्णयते ।
 स्त्रीपुंसयोश्च रत्यर्थमुपयारो विधीयते ॥ १४७ ॥

धर्मार्थं हि तपश्चर्या सुभार्थं धर्मं धृष्यते ।
 सुभस्य मूलं प्रमदास्तासु सम्भोगं धृष्यते ॥ १४८ ॥
 कामोपभागो द्विविधो नाट्यधर्मोऽभिधीयते ।
 आख्याभ्यन्तरतश्चैव नारीपुरुषसंग्रहः ॥ १४९ ॥
 आभ्यन्तरः पार्थिवानां स यं कार्यस्तु नाटके ।
 आख्यो वेश्यागतश्चैव स यं प्रकरणे भवेत् ॥ १५० ॥
 तत्र राजोपभोगं तु व्याख्यास्याभ्यनुपूर्वशः ।
 उपचारविधिं सम्यक् कामतन्त्रसमुत्थितम् ॥ १५१ ॥
 त्रिविधा प्रकृतिः स्त्रीणां नानासत्त्वसमुद्भवा ।
 आख्या याभ्यन्तरा चैव स्याद्वाख्याभ्यन्तरापरा ॥ १५२ ॥
 कुलीनाभ्यन्तरा ज्ञेया आख्या वेश्याङ्गना स्मृता ।
 कृतशौच्या तु या नारी सा आख्याभ्यन्तरा स्मृता ॥ १५३ ॥
 अन्तःपुरोपचारे तु कुलजा कन्यकापि वा ।
 न हि राजोपचारे तु आख्यस्त्रीभोगं धृष्यते ॥ १५४ ॥
 आभ्यन्तरो भवेद्वाङ्गो आख्यो आख्यजनस्य च ।
 दिव्यवेशाङ्गनानां हि राज्ञां भवति सङ्गमः ॥ १५५ ॥
 कुलजाकामितं यस्य तज्ज्ञेयं कन्यकास्वपि ।
 या यापि वेश्या साप्यत्र यथैव कुलजा तथा ॥ १५६ ॥
 एतं कामसमुत्पत्तीर्नाभावावसमुद्भवा ।
 स्त्रीणां वा पुरुषाणां वा उत्तमाधममध्यमा ॥ १५७ ॥
 श्रवणादर्शनाद्रूपाद्गङ्गलीलावियेष्टितैः ।
 मधुरैश्च समालापैः कामः समुपजायते ॥ १५८ ॥
 उपगुणादिसमेतं कलादिविज्ञानयौवनोपेतम् ।
 दृष्ट्वा पुरुषविशेषं नारी मदनानुरागं भवति ॥ १५९ ॥
 ततः कामयमानानां नृणां स्त्रीणामथापि च ।
 कामाभावेऽङ्गितानीह तज्ज्ञः समुपलक्षयेत् ॥ १६० ॥
 ललिता यलपक्ष्मा च तथा च मुकुलेक्षणा ।
 अस्तोत्तरपुटा चैव काम्या दृष्टिर्भवेद्विह ॥ १६१ ॥

[वलिदान्ता सलालित्यसंभितैर्व्यञ्जितैरस्तथा ।
 दृष्टिः सा ललिता नाम स्त्रीणांमर्धावलोकने ॥] १६१ ॥
 षष्ठसंस्कृतगण्डस्तु सरवेदलवचित्रितः ।
 प्रस्पन्दमानरोमाञ्चो मुभरागो भवेद्विड ॥ १६३ ॥
 काम्येनाङ्गविकारेण सकटाक्षनिरीक्षितैः ।
 तथाभरणसंस्पर्शैः कर्णकण्डुयनैरपि ॥ १६४ ॥
 अङ्गुष्ठाग्रविलिम्बनैः स्तननाभिप्रदर्शनैः ।
 नभनिस्तोदनाख्यैव केशसंयमनादपि ॥ १६५ ॥
 वेश्यामेवंविधैर्भविर्लक्ष्येन्मदनातुराम् ।
 कुलजायास्तथा यैव प्रवक्ष्यामीङ्गितानि तु ॥ १६६ ॥
 प्रहसन्तीव नेत्राभ्यां प्रततं च निरीक्षते ।
 स्मयते सा निगूढं च वाचं याधोमुष्णी वदेत् ॥ १६७ ॥
 स्मितोत्तरा मन्दवाङ्मया स्वेदाकारनिगूढनी ।
 प्रस्पन्दिताधरा यैव यकिता च कुलाङ्गना ॥ १६८ ॥
 अवेवविधैः कामलिङ्गैरप्राप्तसुरतोत्सवा ।
 दशस्थानगतं कामं नानाभावैः प्रदर्शयित् ॥ १६९ ॥
 प्रथमे त्वभिलाषः स्याद् द्वितीये चिन्तनं भवेत् ।
 अनुस्मृतिस्तृतीये तु यतुर्थे गुणकीर्तनम् ॥ १७० ॥
 उद्वेगः पञ्चमे प्रोक्तो विलापः षष्ठ उच्यते ।
 उन्मादः सप्तमे ज्ञेयो भवेद्व्याधिस्तथाष्टमे ॥ १७१ ॥
 नवमे जडता यैव दशमे मरणं भवेत् ।
 स्त्रीपुंसयोरेष विधिर्लक्षणं च निर्बोधत ॥ १७२ ॥
 व्यवसायात्समारब्धः संकल्पेच्छासमुद्भवः ।
 समागमोपायकृतः सोऽभिलाषः प्रकीर्तितः ॥ १७३ ॥
 निर्याति विशति च मुहुः करोति याकारमेव मदनस्य ।
 तिष्ठति च दर्शनपथे प्रथमस्थाने स्थिता कामे ॥ १७४ ॥
 केनोपायेन सम्प्राप्तिः कथं वासौ भवेन्मम ।

दूतीनिवेदितैर्भावैरिति चिन्तां निदृश्येत् ॥ १७५ ॥

आडेकरार्धविप्रेक्षितानि वलयरशनापरामर्शः ।

नीवीनाभ्याः संस्पर्शनं य कार्थं द्वितीये तु ॥ १७६ ॥

सुमुहुर्मुहुर्निःश्वसितैर्मनोरथविचिन्तनैः ।

प्रद्वेषाभ्यान्यकार्याणामनुस्मृतिरुदाहृता ॥ १७७ ॥

नैवासने न शयने धृतिमुपलभते स्वकर्मणि विडस्ता ।

तस्थिन्तोपगतत्वात् तृतीयमेव प्रयुञ्जत ॥ १७८ ॥

अङ्गप्रत्यङ्गलीलाभिर्वाङ्मेषाडसितेक्षितैः ।

नासत्यन्यः सदृशस्तेनेत्येतत् स्याद् गुणकीर्तनम् ॥ १७९ ॥

गुणकीर्तनोल्लुकसनैरश्रुस्वेदापमार्जनैश्चापि ।

दूत्यविरलविस्मयैरभिनययोगश्चतुर्थं तु ॥ १८० ॥

आसने शयने चापि न तुष्यति न तिष्ठति ।

नित्यमेवोत्सुका य स्याद्द्वेगस्थानमाश्रिता ॥ १८१ ॥

चिन्तानिःश्वासपेदेन लृदाडाभिनयेन य ।

दुर्यात्तदेवमत्यन्तमुद्वेगाभिनयेन य ॥ १८२ ॥

एतु स्थित एतासीन एतु योपगतो मया ।

एति तेस्तैर्विलपितैर्विलापं सम्प्रयोजयेत् ॥ १८३ ॥

उद्विग्नात्यर्थमौत्सुक्यादधृत्या य विलापिनी ।

ततस्ततश्च भ्रमति विलापरथानमाश्रिता ॥ १८४ ॥

तत्संश्रितां कथां युङ्क्ते सर्वावस्थागतापि हि ।

पुंसः प्रद्वेषि चाप्यन्यानुन्मादः सम्प्रकीर्तितः ॥ १८५ ॥

तिष्ठत्यनिमिषदृष्टिर्दीर्घं निःश्वसिति गच्छति ध्यानम् ।

रोदिति विडारकाले नाट्यमिदं स्यात्तथोन्मादे ॥ १८६ ॥

सामदानार्थसंभोगैः काम्यैः सम्प्रेषणैरपि ।

सर्वैर्निराङ्गैः पश्चाद् व्याधिः समुपजायते ॥ १८७ ॥

मुञ्चति लृढ्यं क्वापि प्रयाति शिरसश्च वेदना तीव्रा ।

न धृतिं चाप्युपलभते ल्यष्टममेव प्रयुञ्जत ॥ १८८ ॥

पृष्टा न किञ्चित् प्रभ्रते न शृणोति न पश्यति ।
 डाकष्टवाङ्मया तूष्णीका जडतायां गतस्मृतिः ॥ १८८ ॥
 अकाण्डे दत्तकुंकारा तथा प्रशियिलाङ्गिका ।
 श्वासग्रस्तानना शैव जडताभिनये भवेत् ॥ १८० ॥
 सर्वैः कृतैः प्रतीकारैर्यदी नास्ति समागमः ।
 कामाग्निना प्रदीप्ताया ज्ञायते मरणं ततः ॥ १८१ ॥
 अेवं स्थानानि कार्याणि कामतन्त्रं समीक्ष्य तु ।
 अप्राप्तौ यानि कामस्य वर्जयित्वा तु नैधनम् ॥ १८२ ॥
 विविधैः पुरुषोऽप्येवं विप्रलम्भसमुद्भवैः ।
 भावैरेतानि कामस्य नानाङ्गपाणि योजयेत् ॥ १८३ ॥
 अेवं कामयमानानां स्त्रीणां नृणामथापि वा ।
 सामान्यगुणयोगेन युञ्जुताभिनयं ब्रुधः ॥ १८४ ॥
 चिन्तानिःश्वासपेदेन वृद्धाडाभिनयेन च ।
 तथानुगमत्राख्यापि तथैवाध्वनिरीक्षायात् ॥ १८५ ॥
 आकाशवीक्षायापि तथा दीनप्रभाषणात् ।
 स्पर्शनान्भोटनाख्यापि तथा सापाश्रयाश्रयात् ॥ १८६ ॥
 अेभिर्नानाश्रयोत्पन्नैर्विप्रलम्भसमुद्भवैः ।
 कामस्थानानि सर्वाणि भूयिष्ठं सम्प्रयोजयेत् ॥ १८७ ॥
 सज्जो भूषणगन्ध्यांश्च गृह्णाण्युपवनानि च ।
 कामाग्निना दृश्यमानः शीतलानि निषेवते ॥ १८८ ॥
 प्रदृश्यमानः कामार्तो बहुस्थानसमर्हितः ।
 प्रेषयेत्कामतो दूतीमात्मावस्थाप्रदर्शिनीम् ॥ १८९ ॥
 सन्देशं शैव दूत्यास्तु प्रदद्यान्मदनाश्रयम् ।
 तस्येयं समवस्थेति कथयेद्भिनयेन सा ॥ २०० ॥
 अथावेदितभावार्यो रत्युपायं विचिन्तयेत् ।
 अयं विधिविधानज्ञैः कार्यः प्रच्छन्नकामिते ॥ २०१ ॥
 विधिं राज्ञोपचारस्य पुनर्वक्ष्यामि तत्त्वतः ।
 अल्प्यन्तरगतं सम्यक् कामतन्त्रसमुत्थितम् ॥ २०२ ॥

सुभङ्गुः प्रकृतान् भावान् नानाशीलसमुत्थितान् ।
यान्यान् प्रकुरुते राजा तान्स्तान् लोकानुवर्तते ॥ २०३ ॥
न दुर्लभाः पार्थिवानां स्त्र्यर्थमाज्ञाकृताः गुणाः ।
दाक्षिण्यत्तु समुद्भूतः कामो रतिकरो भवेत् ॥ २०४ ॥
बहुमानेन देवीनां वल्लभानां भयेन य ।
प्रश्ननाकामितं राज्ञा कार्यं परिजनं प्रति ॥ २०५ ॥
यद्यप्यस्ति नरेन्द्राणां कामतन्त्रमनेकधा ।
प्रश्ननाकामितं यत्तु तद्वै रतिकरं भवेत् ॥ २०६ ॥
यद्गामाभिनिवेशित्वं यतश्च विनिवार्यते ।
दुर्लभत्वं य यन्नायाः सा कामस्य परा रतिः ॥ २०७ ॥
राज्ञामन्तःपुरजने द्विवासम्भोगे ष्यते ।
वासोअपयारो यश्चैशेषां स राज्ञौ परिकीर्तितः ॥ २०८ ॥
परिपाट्यां कृत्वा र्थे वा नवे प्रसव एव वा ।
दुःखे चैव प्रभोदे य षडेते वासकाः स्मृताः ॥ २०९ ॥
उच्यते वासके स्त्रीनामृतुकावेऽपि वा नृपैः ।
प्रेष्याणांमथवेष्टानां कार्यं चैवोपसर्पणम् । २१० ॥
तत्र वासकसञ्ज्ञा य विरडोत्कण्ठितापि वा ।
स्वाधीनभर्तृका चापि कलडान्तरितापि वा ॥ २११ ॥
भङ्गिता विप्रलब्धा वा तथा प्रोषितभर्तृका ।
तथाभिसारिका चैव ज्ञेयास्त्वष्टौ तु नयिकाः ॥ २१२ ॥
उच्यते वासक्ये या तु रतिसंभोगलालसा ।
माण्डनं कुरुते दृष्टा सा वै वासकसञ्ज्ञिका ॥ २१३ ॥
अनेककार्यव्यासङ्गाद्यस्या नागच्छति प्रियः ।
तदनागतदुःखार्ता विरडोत्कण्ठिता तु सा ॥ २१४ ॥
सुरतातिरसैर्बद्धो यस्याः पार्श्वे तु नायकः ।
सान्द्रामोदगुणप्राप्ता भवेत् स्वाधीनभर्तृका ॥ २१५ ॥
शर्थाकलडनिष्णान्तो यस्या नागच्छति प्रियः ।

सामर्षवशसम्प्राप्ता कलडान्तरिता भवेत् ॥ २१६ ॥
व्यासङ्गाद्युचिते यस्या वासडे नागतः प्रियः ।
तदनागमदुःभार्ता भण्डिता सा प्रकीर्तिता ॥ २१७ ॥
यस्या दूर्ती प्रियः प्रेष्य दत्त्वा संकेतमेव वा ।
नागतः कारणेनेऽ विप्रलब्धा तु सा भवेत् ॥ २१८ ॥
नानाकार्याणि सन्धाय यस्या वै प्रोषितः प्रियः ।
सारुढालककेशान्ता भवेत् प्रोषितभर्तृका ॥ २१९ ॥
छित्वा लज्जं तु या श्लिष्टा मदेन मदेनेन य ।
अभिसारयते कान्तं सा भवेदभिसारिका ॥ २२० ॥
आस्ववस्थासु विज्ञेया नायिका नाटकाश्रया ।
अेतासां यैव वक्ष्यामि कामतन्त्रमनेकधा ॥ २२१ ॥
चिन्तानिःश्वासभेदेन लृदाडाभिनयेन य ।
सभीभिः सऽ संलापैरात्मावस्थावलोकनैः ॥ २२२ ॥
ग्लानिदैन्याश्रुपातैश्च रोषस्यागमनेन य ।
निर्भूषणभृजात्वेन दुःभेन रुदितेन य ॥ २२३ ॥
भण्डिता विप्रलब्धा वा कलडान्तरितापि वा ।
तथा प्रोषितकान्ता य भावानेतान् प्रयोजयेत् ॥ २२४ ॥
विचित्रोज्ज्वलवेषा तु प्रमोदीधोतितानना ।
उदीर्णशोभा य तथा कार्या स्वाधीनभर्तृका ॥ २२५ ॥
वेश्यायाः कुलजायायाश्च प्रेष्यायाश्च प्रयोक्तृभिः ।
अेभिर्भावविशेषैस्तु कर्तव्यमभिसारणम् ॥ २२६ ॥
समदा मृदुयेष्टा य तथा परिजनावृता ।
नानाभरणचित्राङ्गी गच्छेद्वेश्याङ्गना शनैः ॥ २२७ ॥
संलीना स्वेषु गात्रेषु त्रस्ता विनमितानना ।
अवकुण्ठनसंविता ल्येत्तु कुलजाङ्गना ॥ २२८ ॥
मदस्मलितसंलापा विभ्रमोत्कृल्ललयना ।
आविद्धगतिसंयारा गच्छेत्प्रेष्या समुद्धतम् ॥ २२९ ॥

गत्वा सा येद्येदा तत्र पश्येत्सुमं प्रियं तदा ।
 अनेन तूपयारेण तस्य कुर्यात्प्रबोधनम् ॥ २३० ॥
 अलङ्कारेण कुलजा वेश्या गन्धैस्तु शीतलैः ।
 प्रेष्ठ्या तु वस्त्रव्यञ्जनैः कुर्वीत प्रतिबोधनम् ॥ २३१ ॥
 कुलाङ्गनानामेवायं नोक्तः कामाश्रयो विधिः ।
 सर्वावस्थानुभाव्यं हि यस्माद्भवति नाटकम् ॥ २३२ ॥
 नवकामप्रवृत्ताया कुट्टाया वा समागमे ।
 सापदेशैरुपायैस्तु वासकं सम्प्रयोजयेत् ॥ २३३ ॥
 नानालङ्करवस्त्राणि गन्धमाल्यानि यैव हि ।
 प्रिययोजितभुक्तानि निषेवेत मुदान्वितः ॥ २३४ ॥
 न तथा भवति मनुष्यो मदनवशः कामिनीमलभमानः ।
 द्विगुणोपजातदर्षो भवति यथ सङ्गतः प्रियया ॥ २३५ ॥
 विलासभावेऽङ्गितवाङ्मयीलामाधुर्यविस्तारगुणोपपन्नः ।
 परस्परप्रेमनिरीक्षितेन समागमः कामकृतस्तु कार्यः ॥ २३६ ॥
 ततः प्रवृत्ते मद्ने उपयारसमुद्भवे ।
 वासोपयारः कर्तव्यो नायकागमनं प्रति ॥ २३७ ॥
 गन्धमाल्ये गृहीत्वा तु यूर्णवासस्तथैव य ।
 आदर्शा लीलया गृह्यश्छन्दतो वा पुनः पुनः ॥ २३८ ॥
 वासोपयारे नात्यर्थं भूषणग्रहणं भवेत् ।
 रशनानूपुरप्रायं स्वनवय्य प्रशस्यते ॥ २३९ ॥
 नाम्बरग्रहणं रङ्गे न स्नानं न विलेपनम् ।
 नाञ्जनं नाङ्गरागाश्च केशसंयमनं तथा ॥ २४० ॥
 नाप्रावृत्ता नैकवस्त्रा न रागमधरस्य तु ।
 उत्तमा मध्यमा वापि कुर्वीत प्रमदा क्वचित् ॥ २४१ ॥
 अधमानां भवेदेष सर्व एव विधिः सदा ।
 कारणान्तरमासाद्य तस्मादपि न कारयेत् ॥ २४२ ॥
 प्रेष्ठ्यादीनां य नारीणां नराणां वापि नाटके ।
 भूषणग्रहणं कार्यं पुष्पग्रहणमेव य ॥ २४३ ॥

गृहीतमाङ्गना यापि प्रतीक्षेत प्रियागमम् ।
 लीलया मण्डितं वेषं कुर्याद्यत्र विरुध्यते ॥ २४४ ॥
 विधिवद्भासकं कुर्यान्नायिका नायकागमे ।
 प्रतीक्षमाणा य ततो नाविकाशब्दमादिशेत् ॥ २४५ ॥
 श्रुत्वा तु नाविकाशब्दं नायकागमविक्रवा ।
 विषण्णा वेपमाना य गरष्ठेत्तोरणमेव य ॥ २४६ ॥
 तोरणं वामहस्तेन क्वाटं दक्षिणेन य ।
 गृहीत्वा तोरणाश्लिष्टा सम्प्रतीक्षेत नायकम् ॥ २४७ ॥
 शङ्कां चिन्तां भयं चैव प्रकुर्यात्तोरणाश्रिता ।
 अदृष्ट्वा रमणं नारी विषण्णा य क्षणं भवेत् ॥ २४८ ॥
 दीर्घं चैव विनिःश्वस्य नयनाम्बु निपातयेत् ।
 सन्नं य हृद्यं कृत्वा विसृजेत्तद्गमासने ॥ २४९ ॥
 व्याक्षेपाद्विमृशेय्यापि नायकागमनं प्रति ।
 तैस्तैर्वियारणोपायैः शुभाशुभसमुत्थितैः ॥ २५० ॥
 गुरुकार्येण मित्रैर्वा मन्त्रिणा राज्यचिन्तया ।
 अनुबद्धः प्रियं किं नु वृत्तो वल्लभयापि वा ॥ २५१ ॥
 उत्पातान्निर्दिशेय्यापि शुभाशुभसमुत्थितान् ।
 निमित्तरात्मसंस्थैस्तु स्फुरितैः स्पन्दितैस्तथा ॥ २५२ ॥
 शोभनेषु तु कार्येषु निमित्तं वामतः स्त्रियाः ।
 अनिष्टेष्वथ सर्वेषु निमित्तं दक्षिणं भवेत् ॥ २५३ ॥
 सव्यं नेत्रं ललाटे य भ्रूनासोष्ठं तथैव य ।
 उरुबाहुस्तनं चैव स्फुरेद्यदि समागमः ॥ २५४ ॥
 अतेषमन्यथाभावे दृर्निमित्तं विनिर्दिशेत् ।
 दर्शने दृर्निमित्तस्य मोहं गच्छेत्क्षणां ततः ॥ २५५ ॥
 अनागमे नायकस्य कार्यो गाण्डाश्रयः करः ।
 भूषणो याप्यवज्ञानं रोदनं च समाचरेत् ॥ २५६ ॥
 अथ येच्छोभनं तत्स्यान्निमित्तं नायकागमे ।

सूत्र्यो नायिकयासन्नो गन्धाग्राणेन नायकः ॥ २५७ ॥
दृष्ट्वा योत्थाय संलुष्टा प्रत्युद्वेष्टेधथाविधि ।
ततः कान्तं निरीक्षित प्रदर्शोत्सुल्लवोचनम् ॥ २५८ ॥
सम्भीरकन्धार्षितकरा कृत्वा स्थानकमायतम् ।
दर्शयित ततः कान्तं सचिह्नं सरसव्रणम् ॥ १५९ ॥
यदि स्थापराध्वस्तु कृतैस्तैस्तैरुपक्रमैः ।
उपालम्भकृत्तैर्वाङ्गैरुपालम्भस्तु नायकः ॥ २६० ॥
मानापमानसंमोडैरवडित्यभयकमैः ।
वचनस्य समुत्पत्तिः स्त्रीणामीर्ष्याकृता भवेत् ॥ २६१ ॥
विसंभस्नेहारागेषु सन्देहे प्राणये तथा ।
परितोषे च धर्षे च दक्षिण्यक्षेपविभ्रमे ॥ २६२ ॥
धर्मार्थकामयोगेषु प्रच्छन्नवचनेषु च ।
डास्ये कुतूहले चैव संभ्रमे व्यसने तथा ॥ २६३ ॥
स्त्रीपुंसयोः क्रोधकृते पृथग्भिन्ने तथापि वा ।
अनाभाष्योऽपि संभाष्यः प्रिय ऐभिस्तु कारणैः ॥ २६४ ॥
यत्र स्नेहो भवेत्तत्र ङीर्ष्या मदनसंभवा ।
यतस्त्रो योनयस्तस्याः कीर्त्यमाना निबोधत ॥ २६५ ॥
वैमनस्यं व्यलीकं च विप्रियं मन्युरेव च ।
अतेषां सम्प्रवक्ष्यामि लक्षाणानि यथाङ्गम् ॥ २६६ ॥
निद्राप्रेदालसगतिं सचिह्नं सरसव्रणम् ।
अेवविधं प्रियं दृष्ट्वा वैमनस्यं भवेत् स्त्रियाः ॥ २६७ ॥
निद्रालस्यसूचितावेक्षाणेन रोषप्रकम्पमानाङ्ग्या ।
साध्विति सुष्ठुविति वचनैः शोभत षत्येवमभिनेयम् ॥ २६८ ॥
अङ्गुधा वार्थमाणोऽपि यस्तस्मिन्नेव दृश्यते ।
संधर्षमत्सरात्तत्र व्यलीकं जायते स्त्रियाः ॥ २६९ ॥
कृत्वोरसि वामकरं दक्षिणहस्तं तथा विधुन्वन्त्या ।
यत्रावनिष्ठम्भेन च कार्याऽभिनयो व्यलीके तु ॥ २७० ॥

श्रुवन्त्या त्वयि श्रुवामि दासोऽहं त्वं य मे प्रिया ।
 उक्तवैवं योऽन्यथा कुर्याद्विप्रियं तत्र जायते ॥ २७१ ॥
 दूतीलेभप्रतिवचनभेदनैः क्रोधहसितरुदितैश्च ।
 विप्रियकरणोऽभिनयः सशिरःकम्पैश्च कर्तव्यः ॥ २७२ ॥
 प्रतिपक्षसकाशात्तु यः सौभाग्यविकथनः ।
 उपसर्पेत् सचिन्हस्तु मन्युस्तत्रोपजायते ॥ २७३ ॥
 वलयपरिवर्तनैरथ सुशिशिलमुत्क्षेपेणेन रशनायाः ।
 मन्युस्त्वभिनेतव्यः सशङ्कितं बाष्पपूर्णाक्ष्या ॥ २७४ ॥
 दृष्ट्वा स्थितं प्रियतमं सशङ्कितं सापराधमतिलज्जम् ।
 षष्ठावचनसमुच्चैः भेदयितव्यो ह्युपालम्भैः ॥ २७५ ॥
 न य निष्ठुरमभिभाष्यो न याप्यतिक्रोधनस्तु परिहासः ।
 भाष्योन्मिश्रैर्वचनैरात्मोपन्याससंयुक्तैः ॥ २७६ ॥
 मध्याङ्गुल्यङ्गुष्ठाग्रविष्यवात्पाणिनोरसि कृतेन ।
 उद्धर्तितनेत्रतया प्रततैरभिवीक्ष्यैश्चापि ॥ २७७ ॥
 कटिहस्तविवर्तनया विच्छिन्नतया तथाञ्जलेः करणात् ।
 मूर्ध्निमणानिहञ्चितनिपातसंश्लेषाभ्यापि ॥ २७८ ॥
 अवहित्ववीक्षणाद्वा अङ्गुलिभङ्गेन तर्जनैललितैः ।
 ओम्भिर्भावविशेषैरनुनयनेष्वभिन्नयः कार्यः ॥ २७९ ॥
 शोभसे साधु दृष्टोऽसि गच्छ त्वं किं विलम्बसे ।
 मा मां स्म्राक्षीः प्रिया यत्र तत्र या ते हृदि स्थिता ॥ २८० ॥
 गच्छेत्युक्त्वा परापृत्य विनिवृत्तान्तरेण तु ।
 डेनचिद्भयनार्थेन प्रदर्शं योजयेत्पुनः ॥ २८१ ॥
 रत्नसंग्रहणायपि उस्ते वस्त्रे य मूर्धनि ।
 कार्यं प्रसादनं नार्या ह्यपराधं समीक्ष्य तु ॥ २८२ ॥
 उस्ते वस्त्रेऽथ केशान्ते नार्याप्यथ गृहीतया ।
 कान्तमेवोपसर्पन्त्या कर्तव्यं मोक्षणं शनैः ॥ २८३ ॥
 गृहीतायाथ केशान्ते उस्ते वस्त्रेऽथवा पुनः ।
 दुं मुञ्चेत्युपसर्पन्त्या वाच्यः स्पर्शलसं प्रियः ॥ २८४ ॥

पादाग्रस्थितया नार्था किञ्चित्कुट्टमितोत्कटम् ।
अश्रकान्तेन कर्तव्यं केशानां मोक्षाणं शनैः ॥ २८५ ॥
अभुव्यमाने केशान्ते संजातस्वेदलेशया ।
हुं हुं मुञ्चापसर्पेति वाच्यः स्पशालसाङ्गया ॥ २८६ ॥
गच्छेति रोषवाक्येन गत्वा प्रतिनिवृत्य य ।
केनचिद्भयनार्थेन वाच्यं यास्यसि नेति य ॥ २८७ ॥
विधूननेन उस्तेन हुंकारं सम्प्रयोजयेत् ।
स यावधूनने कार्यः शपथैर्व्याज एव य ॥ २८८ ॥
अक्षणोः संवरणे कार्यं पृष्ठतश्चोपगूढनम् ।
नार्थास्त्वपहृते वस्त्रे दीपश्छादनमेव य ॥ २८९ ॥
तावत् भेदयितव्यस्तु यावत्पादगतो भवेत् ।
ततश्चरणयोर्थात् कुर्याद्दूतीनिरीक्षणम् ॥ २९० ॥
उत्थाप्यालिङ्गयेत्यैव नायिका नायकं ततः ।
रतिभोगगता लुष्टा शयनाभिमुभी व्रजेत् ॥ २९१ ॥
अेतद्गीतविधानेन सुकुमारोऽयं योजयेत् ।
यदा शृङ्गारसंयुक्तं रतिसम्भोगकारणम् ॥ २९२ ॥
यदा याकाशपुरुषपरस्थवयनाश्रयम् ।
भवेत्काव्यं तदा ल्येष कर्तव्योऽभिनयः स्त्रिया ॥ २९३ ॥
यदन्तपुंसम्भन्धं कार्यं भवति नाटके ।
शृङ्गाररससंयुक्तं तत्राप्येष विधिर्भवेत् ॥ २९४ ॥
न कार्यं शयनं रङ्गे नाट्यधर्मं विज्ञानता ।
केनचिद्भयनार्थेन अङ्गच्छेदो विधीयते ॥ २९५ ॥
यद्वा शयीतार्थवशाद्देकाकी सङ्घितोऽपि वा ।
युम्भनालिङ्गनं चैव तथ गुह्यं य यद्भवेत् ॥ २९६ ॥
दन्तच्छेधं नभच्छेधं नीवीस्रसनमेव य ।
स्तनान्तरविमर्दं च रङ्गमध्ये न कारयेत् ॥ २९७ ॥
भोजनं सविलकीडा तथा लज्जाकरं य यत् ।

अवेविधं भवेद्यत्तत्तद्रुगे न कारयेत् ॥ २९८ ॥

पितापुत्रस्नुषाश्वश्रूदृश्यं यस्मात्तु नाटकम् ।

तस्मादितानि सर्वाणि वर्जनीयानि यत्नतः ॥ २९९ ॥

वाक्यैः सातिशयैः श्रव्यैर्मधुरैर्नातिनिष्ठुरैः ।

छितोपदेशसंयुक्तैस्तज्ज्ञः कुर्यात्तु नाटकम् ॥ ३०० ॥

अवेमन्तःपुरकृतः कार्यस्त्वभिनयो भुधः ।

समागमेऽथ नारीणां वाय्यानि मधनाश्रये ॥ ३०१ ॥

प्रियेषु वयनानीड यानि तानि निभोधत ।

प्रियथः कान्तो विनीतश्च नाथः स्वाम्यथ ज्वितम् ॥ ३०२ ॥

नन्दनश्चेत्यभिप्रीते वयनानि भवन्ते हि ।

दुःशीलोऽथ दुराचारः शठो वामो विकल्थनः ॥ ३०३ ॥

निर्वज्जो निष्ठुरश्चैव प्रियः कोपेऽभिधीयते ।

यो विप्रियं न कुरुते न यायुक्तं प्रभाषते ॥ ३०४ ॥

तथार्जवसमाचारः स प्रियस्त्वभिधीयते ।

अन्यनारीसमुद्भूतं शिहं यस्य न दृष्यते ॥ ३०५ ॥

अधरे वा शरीरे वा स कान्तं इति भाष्यते ।

संकुष्ठेऽपि हि यो नार्या नोत्तरं प्रतिपद्यते ॥ ३०६ ॥

परुषं वा न वदति विनीतः साऽभिधीयते ।

छितैषी रक्षणे शक्तो न मानी न य मत्सरी ॥ ३०७ ॥

सर्वकार्येष्वसंभूढः स नाथ इति संज्ञितः ।

सामदानार्थसंभोगैस्तथा लालनपालनैः ॥ ३०८ ॥

नारीं निषेवते यस्तु स स्वामीत्यभिधीयते ।

नारीप्सितैरभिप्रायैर्निपुणं शयनङ्कियाम् ॥ ३०९ ॥

करोति यस्तु संभोगे स ज्वितमिति स्मृतः ।

कुलीनो धृतिमान्दक्षो दक्षिणो वाग्विशासकः ॥ ३१० ॥

श्लाघनीयः सप्तीमध्ये नन्दनः सोऽभिधीयते ।

अते वयनविन्यासा रतिप्रीतिकराः स्मृताः ॥ ३११ ॥

तथा याप्रीतिवाङ्मयानि गदतो मे निबोधत ।
 निष्ठुरश्चाङ्घ्रिश्च मानि धृष्टो विकल्थनः ॥ ३१२ ॥
 अनवस्थितचित्तश्च दुःशील इति स स्मृतः ।
 ताडनं बन्धनं यापि यो विमृश्य समाचरेत् ॥ ३१३ ॥
 तथा परुषवाङ्मयश्च दुराचारः स तन्यते ।
 वायैव मधुरो यस्तु कर्मणो नोपपादकः ॥ ३१४ ॥
 योषितः किञ्चिदप्यर्थं स शठः परिभाष्यते ।
 वार्यते यत्र यत्रार्थं तत्तदेव करोति यः ॥ ३१५ ॥
 विपरीतनिवेशी य स वाम इति संज्ञितः ।
 सरसप्राणसिद्धो यः स्त्रीसौभाग्यविकल्थनः ॥ ३१६ ॥
 अतिमानी तथा स्तब्धो विकल्थन इति स्मृतः ।
 वार्यमाणो दृढतरं यो नारीमुपसर्पति ॥ ३१७ ॥
 सयिद्धाः सापराधश्च स निर्वज्ज इति स्मृतः ।
 योऽपराद्धस्तु सडसा नारीं सेवितुमिच्छति ॥ ३१८ ॥
 अप्रसादनबुद्धिश्च निष्ठुरः सोऽभिधीयते ।
 अते वचनविन्यासाः प्रियाप्रियविभाषिताः ॥ ३१९ ॥
 नर्तकीसंश्रिताः कार्यो बलवोऽन्येऽपि नाटके ।
 अेष गीतविधाने तु सुकुमारं विधिर्भवेत् ॥ ३२० ॥
 शृङ्गाररससंभूतो रतिसंभोगभेदनः ।
 यथैवाकाशपुरुषं परस्थवचनाश्रयम् ॥ ३२१ ॥
 शृङ्गार एव वाच्यं स्यात्तत्राप्येष कर्मो भवेत् ।
 यद्वा पुरुसंबन्धं कार्यं भवति नाटके ॥ ३२२ ॥
 शृङ्गाररससंयुक्तं तत्राप्येष कर्मो भवेत् ।
 अवेमन्तःपुरगतः प्रयोज्योऽभिनयो भवेत् ॥ ३२३ ॥
 द्विव्याङ्गनानां तु विधिं व्याख्यास्यन्नुपपूर्वशः ।
 नित्यमेवोच्चलो वेषो नित्यं प्रमुदितं मनः ॥ ३२४ ॥
 नित्यमेव सुभः कालो देवानां ललिताश्रयः ।
 न यैर्ध्यां नैव य कोधो नासूया न प्रसादनम् ॥ ३२५ ॥

दिव्यानां दृष्यते पुंसां शृङ्गारे योषितां तथा ।

ये भावा मानुषाणां स्युर्यद्गुणं यच्च येष्टितम् ॥ ३२६ ॥

सर्वं तदेव कर्तव्यं दिव्यैर्मानुषसङ्गमे ।

यदा मानुषसंभोगो दिव्यानां योषितां भवत् ॥ ३२७ ॥

तदा सर्वाः प्रकर्तव्या ये भावा मानुषाश्रयाः ।

शापभ्रंशात्तु दिव्यानां तथा यापत्यविप्सया ॥ ३२८ ॥

कार्यो मानुषसंयोगः शृङ्गाररससंश्रयः ।

पुष्पैर्भूषणैः शब्दैरदृश्यापि प्रलोभयेत् ॥ ३२९ ॥

पुनः संदर्शनं दत्त्वा क्षणादन्तरिता भवेत् ।

वस्त्राभरणमाव्याधैर्दोषसम्प्रेषणैरपि ॥ ३३० ॥

ईदृशैरुपचारैस्तु समुन्माधस्तु नायकः ।

उन्मादनात्समुद्भूतः कामो रतिकरो भवेत् ॥ ३३१ ॥

स्वभावोपगतो यस्तु नासावत्यर्थभाविः ।

अेवं राज्ञोपचारो हि कर्तव्योऽभ्यन्तराश्रयः ॥ ३३२ ॥

बाह्यमध्युपचारं तु प्रवक्ष्याम्यथ वैशिडे ।

एति भारतीये नाट्यशास्त्रे सामान्याभिनयो नामाध्यायो द्वाविंशः ॥

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

Natya Shastra Chapter 22

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

